

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Heremi Dei Parae Matris Monasterii In Helvetia Ordinis S. Benedicti

Hartmann, Christoph

Friburgi Brisgouiae, 1612

Ioachimvs I. Abbas Heremitarvm XXXVI. Princeps Imperii Decimvs Nonvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38545

IOACHIMVS I. AB-
BAS HEREMITARVM
XXXVI. PRINCEPS IMPE-
RII DECIMVS NONVS.

HVIVS Abbatis tanta coniuncta cum fecilitate
virtus extitit, recuperandis Monasterij pignora-
tis, aut alienatis bonis, & possessionibus, in re-
gulari disciplina constabilienda, nouisque ædi-
ficijs ex fuscitandis, vt prope secundi fundatoris nomen, &
gloriam promeruerit. Præsidente eo, vnus & viginti in no-
stro Monasterio professionem religionis fecere, & plerique
omnes non in eo solum, sed ad alia Monasteria adsciti, ad
amplissimas dignitates, & officia peruenere. Decumas
Milani, Stefæ, Menidorffi, arcem, & iurisdictionem Fefico-
nis maxi-

nis, maxima pecunia, partibus varijs obligatas, & detentas, representata summa, exemit pignore, & nostri iuris reddidit. Officium Aeschentij amplum, & opulentum, sed per religionis nouitates, & discidia in diuersa raptum, & prope ad nihil redactum, iudicantibus octo Cantonibus, ingenti animo euicit, & recuperauit. Colonos qui possessiones, decumas, aliaque debita, pro sua lubricitate, vendiderant, alienarant, commutarant, abligurrierant, ab Nouatoribus seducti, & circumuenti, qui, noua religione recepta, omnes decumas, & eiusmodi obligationes aboleri in vulgus spargebant, tollique omnia talia obsequia, & onera, liberosque omnes fore qui sua dogmata sequerentur, iactitabant, ad officium compulit, sententia, & auctoritate eorundem Cantonum. Fortem, imperterritum, constantem, & assiduum, contra quoscumque aduersarios, qui & multi, & diuersi è subditis, & pariter externis, se semper præstitit, nihilq;, quod ad suum Monasterium pertinere de iure credebat, intermisit, egregij Principis, & optimi Oeconomi officium impleuit. Neq; enim solum ea quæ desiderabatur vindicauit, sed multo alia plura mercatus est, quæ sibi idonea, & opportuna videbat, in quibus fuit media vici Aeschentij pars, & Maioratus cum omnibus ad vtrumq; pertinentibus, quæ ab Ioanne Iacobo nobili ab Liebenfels emit, & exsoluit. Quantam verò apud omnes auctoritatem obtinuerit, quantam de sua eruditione, & integritate opinionem præbuerit, clarum ex eo argumentum quod ordo Ecclesiasticus totius Heluetiæ, conuentu Rapersvillensi, A. D. N. C. I. D. D. LXXII. dignum præ omnibus, & potissimum iudicauerint, quem suo nomine, ad Conciliū Tridentinum mitterent. Sed pontifex ipse Pius IV. quantum fecerit bulla sua, quam motu proprio edidit, manifestè declarauit. Cum enim intellexisset Pontifex Ioachim cupere præcedentium pontificum priuilegia, decreta, Indulgentias, & remissiones, etc. Apostolica auctoritate, ab ipso, & dicta Sede confirmari, & approbari. *Nos, inquit, erga eundem Ioachim, & successores suos gratiosum, & liberale exhibere, ac diuini cultus augmento, & dicti Monasterij subleuatio-*

ni intendere volentes singularum literarum predictarum, aliorumque hic de necessitate exprimendorum veriores tenores presentibus pro expressis habentes, ipsumque Ioachimum specialibus favoribus, et gratis prosequentes, et à quibusuis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, et pœnis à iure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium duntaxat consequendum, hanc serie absolventes, et absolutum fore censentes, Motu proprio, non ad eiusdem Ioachimi abbatis, seu alterius pro eo Nobis desuper oblata petitionis instantiam, sed de nostra mera liberalitate, omnia, et singula, Indulgentias, et peccatorum remissiones, absolutiones à pœna, et à culpa predictam Ecclesiam, et Capellam visitantibus, illarumque confirmationes, et approbationes, nec non nouam concessionem huiusmodi singulasque gratias, indulta, exemptiones, immunitates, subiectionem, suppositionem, singulasque prorogationes, extensiones, ampliaciones, et aduocationes, ac commissiones causarum eiusmodi per eosdem predecessores nostros concessa, nec non omnes, et singulas literas, super pramissis, per supradictos predecessores nostros quomodolibet factas, ac prout ea concesserant, omnia, et singula in his contenta, et inde secuta quacumque quatinus sint in vsu, dicta auctoritate Apostolica, tenore presentium perpetuo confirmamus, et approbamus, illisque perpetua, et inuolabilis firmitatis robur adijcimus, eaque omnia valida, et efficacia fore; suosque plenarios effectus sortiri debere decernimus, et declaramus. Data Roma apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominica Millesimo, Quingentesimo, Sexagesimo secundo. Quinto Idus Februarij. Pontificatus nostri Anno 1 v. Ne ad finem vsque Concilij Tridentini perduraret valetudo impedijt, quæ ex multis laboribus contracta, & perpetuis curis aggrauata denique ad plures, & sanctiores deduxit, Anno Domini. c. i. d. l. x. Idibus Iunij, ætatis l. Principatus x x v. cuius confirmationem, vti & regaliorum ceterorum Monasterij impetrauit primo ab Ferdinando I. Imper. Anno l. i. x. regni Romani x x i. x. cetero-

rum x xxiii. Viennæ v. Non. Octob. & omnium nomine, ex edicto Cæsario, Abbatibus Vvingartenfi, & Ochsenhausano, vice Cæsaris, fidei, & obsequij iuramentum præstitit, anno Lx. quarto Kalend. Decembris, Vvingartæ. Dein etiam ab Maximiliano II. Augustæ Vindelicorum Anno sexagesimo sexto, Non. Aprilis, regni Romani iv. Hungarici III. Bohemi xlix. Erat Ioachimus Villæ Turgouiaë opido natus honestis magis, quàm claris parentibus. A prima adolescentia sub Ludouici antecessoris sui disciplina in Heremo doctus, & educatus talem se præbuit, vt maioribus suis non modo, sed ordini nostro Benedictino vniuerso virtute sua illuxisse videri potuerit. Lectus abbas, etsi inter collegas esset minimus natu, disciplinæ præcipuè incubuit. Clausuram Monasterij ab aliquam multis annis neglectam primus omnium restituit, & feuerissimè seruari voluit, comperto monachum extra monasterium non secus se habere quam ex vnda piscem. Vt reliqua pariter per Heluetiam non modo, sed etiam Sueuiam monasteria ad priscam viuendi formulam reuocarentur magnopere laborauit, haut ignarus quantum corrupti Ecclesiasticorum, & relligiosorum mores ansam in eos inuehendi, ac sæuiendi Nouatoribus præbuerint. Plurima eius eximia extant ædificia. Præcipui nominis Monasterium Faræ, & Præpositura S. Geroldi, quæ pene ex fundamentis restituit. Feficone Sacellum, & cellam condidit: In Heremo inferiorem Basilicam fornicato opere illustrauit: Sacellum Principale S. Michaëlis exstruxit, circuitus ad hoc monasterij maiorem partem absoluit, alia infinita crexit, vt ex eius passim insignibus numquam interituris viderelicet, super tot diuersis locis, & vicis Monasterio subiectis è nouo pariter eductis, aut reparatis ædificijs. Post eius obitum lectus Abbas Adamus Heer Raperfvillensis. x xvi. Iunij. Electionem adprobauit sub annulo Piscatoris. Pius Papa v. Romæ quo se haut multo post electionem, vt inaugureretur, Adamus contulerat.

Qq 3 ADA-